

Projekt

z dnia 29 kwietnia 2020 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ SKOCZOWA**

z dnia 6 maja 2020 r.

w sprawie nadania honorowych tytułów: „Zasłużony/a dla Bładnic”, „Zasłużony/a dla Harbutowic”, „Zasłużony/a dla Kiczyc”, „Zasłużony/a dla Kowali”, „Zasłużony/a dla Ochab”, „Zasłużony/a dla Pierścica”, „Zasłużony/a dla Pogórza”, „Zasłużony/a dla Wilamowic”, „Zasłużony/a dla Wiślicy”, „Zasłużony/a dla Skoczowa”.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz uchwały nr XLIII/547/2014 Rady Miejskiej Skoczowa z dnia 23 października 2014 roku w sprawie ustanowienia i określenia zasad nadawania honorowych tytułów: „Zasłużony/a dla Skoczowa”, „Zasłużony/a dla Bładnic”, „Zasłużony/a dla Harbutowic”, „Zasłużony/a dla Kiczyc”, „Zasłużony/a dla Kowali”, „Zasłużony/a dla Międzyzwiecia”, „Zasłużony/a dla Ochab”, „Zasłużony/a dla Pierścica”, „Zasłużony/a dla Pogórza”, „Zasłużony/a dla Wilamowic”, „Zasłużony/a dla Wiślicy”, zmienionej uchwałą nr XXVII/315/2017 Rady Miejskiej Skoczowa z dnia 21 lutego 2017 roku

Rada Miejska Skoczowa uchwała:

- § 1. Tytułem „Zasłużony dla Bładnic” uhonorować Jana Pilcha.
- § 2. Tytułem „Zasłużony dla Harbutowic” uhonorować Andrzeja Jana Górnioka.
- § 3. Tytułem „Zasłużony dla Kiczyc” uhonorować Władysława Kajsturę.
- § 4. Tytułem „Zasłużona dla Kowali” uhonorować Ewę Hutkę.
- § 5. Tytułem „Zasłużony dla Ochab” uhonorować Andrzeja Szlauera.
- § 6. Tytułem „Zasłużony dla Pierścica” uhonorować Stefana Krzempka.
- § 7. Tytułem „Zasłużony dla Pogórza” uhonorować Ignacego Czadera.
- § 8. Tytułem „Zasłużony dla Wilamowic” uhonorować Janusza Wigłusza.
- § 9. Tytułem „Zasłużona dla Wiślicy” uhonorować Elżbietę Swobodę.
- § 10. Tytułem „Zasłużony dla Skoczowa” uhonorować Romana Kohuta.
- § 11. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Skoczowa.
- § 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RADCA PRAWNY
438/20
Karolina Rycarz

Uzasadnienie

Zgodnie z regulaminem nadawania honorowych tytułów „Zasłużony/a dla miasta/sołectwa”, przyjętego uchwałą Rady Miejskiej Skoczowa nr XXVII/315/2017 z dnia 21 lutego 2017 roku, do Urzędu Miejskiego w Skoczowie wpłynęło 10 wniosków. Wszystkie wnioski spełniały wymagania formalne określone w regulaminie, a opisane w nich działania osób na rzecz miasta/sołectw były wystarczającym uzasadnieniem do pretendowania o tytuł „Zasłużonego”. Wnioski zostały skierowane pod obrady Komisji Regulaminowej.

1. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Bładnic” wskazany został Jan Pilch (wnioskodawca: Sołtys Wsi Bładnice – Jadwiga Kozok)

Jan Pilch – urodzony w 1950 roku, mieszkaniec Bładnic Dolnych. Radny Rady Miejskiej Skoczowa w latach 1994-1998, Sołtys Wsi Bładnice w latach 1995-2003. W okresie pełnienia funkcji radnego i sołtysa zaangażował się w następujące inicjatywy:

- telefonizacja wsi;
- gazyfikacja wsi;
- rozbudowa OSP Bładnice;
- poprowadzenie instalacji wodociągowej;
- regulacja potoku „Piskorzówka”;
- położenie asfaltu na obecnej ulicy Rumiankowej.

2. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Harbutowic” wskazany został Andrzej Jan Górniok (wnioskodawca: Sołtys Wsi Harbutowice – Halina Romańska)

Andrzej Jan Górniok – urodzony w 1955 r. emerytowany górnik, mieszkaniec Harbutowic, choć jak często podkreśla – nierodowity. Społecznik na rzecz wizerunku sołectwa Harbutowice.

- 1.) 17 lat temu wykonał pokaźnych rozmiarów matrycę herbu sołectwa, która posłużyła do wykonania dwóch jego odlewów – na zewnątrz i do wewnątrz Domu Rolnika.
- 2.) Wykonał 22 szt. składanych stołów, które służą mieszkańcom sołectwa podczas imprez zewnętrznych.
- 3.) Strzelnica zyskała za sprawą Andrzeja Górnioka, który podarował 6 szt. pistoletów w okazałej oprawie – są to jego własnoręczne prace, które można oglądać na sali bilardowej przed strzelnicą, do której kieruje metalowo-drewniany napis „strzelnica” również wykonany przez Andrzeja Górnioka.
- 4.) Statuetka „Srebrnej Lipy”, której autorem i wykonawcą jest Andrzej Górniok, jako nagroda w konkursie *Harbutowiadę*, stoi w Izbie Historycznej w Sułkowicach.
- 5.) Jest autorem i wykonawcą Statuetki Złotej i Srebrnej „Flinty”, jako I oraz II nagrody w konkursie strzeleckim pierwszej i drugiej edycji.
- 6.) Wykonał renowację starego kufra – skrzyni dużych rozmiarów, który stoi teraz w izbie historycznej.
- 7.) Duży drewniany napis „Zdrowa żywność”, wykonany przez Andrzeja Górnioka co roku jest z mieszkańcami Harbutowic na dożynkach.
- 8.) Wykonał z drewna lipowego maskotkę sołectwa Harbutowice – kuzyna Pinokia, drewnianego Lipka.
- 9.) Od dziecięciu lat – zawsze przy grillu podczas Lipowych Dni.
- 10.) W 2015 r. burza przewróciła potężną lipę w Harbutowicach, po szybkiej konsultacji z Andrzejem Górniokiem drzewo zostało zabrane. Do dzisiaj – długo po pocięciu, wypełnia Dom Rolnika jako element dekoracyjny i użytkowy.
Na co dzień „pozytywnie zakręcony”, wydobywa piękno orzechowego drzewa.

3. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Kiczyc” wskazany został Władysław Kajstura (wnioskodawca: Rada Sołecka oraz Sołtys Wsi Kiczycy – Franciszek Pomper)

Władysław Kajstura – urodzony w 1947 r., od 48 lat mieszkaniec Kiczyc. Działacz społeczny od zawsze bardzo mocno zaangażowany w rozwój wsi. Władysław Kajstura nigdy nie odmówił bezinteresownej pomocy, poświęcił dziesiątki godzin na pracę na terenie budynku szkoły podstawowej, przedszkola oraz strażnicy OSP w Kiczycach. Do dzisiaj aktywnie zaangażowany w pomoc dla pań z Koła Gospodyń Wiejskich, a także strażaków. Honorowy członek OSP w Kiczycach. Władysław Kajstura wielokrotnie wyciągał pomocną dłoń dla potrzebujących mieszkańców wsi, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji życiowej, doświadczeni przez los np. przez pożar czy nagłe choroby. Może nie wszyscy wiedzą, że pasją Władysława Kajstury od młodości jest muzyka, a dokładnie oprawa muzyczna różnego rodzaju imprez. Jego pogodny charakter, wesołe żarty, połączone z zamiłowaniem do muzyki, pozwoliły wielokrotnie uatrakcyjnić imprezy organizowane przez Sołectwo Kiczycy. Władka nie może zabraknąć na tradycyjnych dożynkach wiejskich, festynach, a także na „Świątecznym Kolędowaniu pod Wiatą”.

4. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużona dla Kowali” wskazana została Ewa Hutta (wnioskodawca: Sołtys Wsi Kowale – Fryderyk Białoń)

Ewa Hutta – urodzona w 1963 r., mieszkanka Kowali.

- Nasza członkini Ewa Hutta należy do szczególnie udzielających się członkiń naszego Koła Gospodyń Wiejskich Kowale, pomagając w organizowaniu wszystkich imprez od strony kulinarnej, dekoracyjnej, a w szczególności artystycznej i kulturalnej, bawiąc nas wszystkich swoim humorem i pomysłowością. Jest osobą serdeczną, szczerą, życzliwą i zaangażowaną. Należy również do komisji rewizyjnej koła. Czynn timer zawsze bierze udział w organizowaniu takich imprez jak „Dzień Seniora”, „Dzień Kobiet”, dożynki itd. Chciałby się mieć więcej osób w kole, tak zaangażowanych we wszystkich pracach.

Przewodnicząca Koła Gospodyń Wiejskich Kowale Krystyna Parchańska

- Ewa Hutta jest członkiem Rady Sołeckiej Wsi Kowale od trzech kadencji. Pani Ewa wzorowo wywiązuje się z powierzonej przez mieszkańców sołectwa funkcji. Bierze czynny udział w przygotowaniach wszystkich imprez organizowanych na terenie sołectwa, a organizowanych przez Radę Sołecką i Sołtysa. Wymienione zostaną tylko najważniejsze: pomoc przy organizowaniu Dnia Kobiet, Dnia Dziecka, organizowaniu festynów sołeckich, a także pikników, w organizacji dożynek gminnych, Dnia Seniora, Mikołaja i organizowanej corocznej wigilijki. Swoim zaangażowaniem i postawą w pełni zasługuje na wyróżnienie „Zasłużona dla Sołectwa Kowale” w roku 2020. Kandydatura Ewy Hutty jest popierana przez pełny skład Rady Sołeckiej Wsi Kowale.

Sołtys Wsi Kowale Fryderyk Białoń

5. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Ochab” wskazany został Andrzej Szlauer (wnioskodawca: Ochotnicza Straż Pożarna w Ochabach)

Andrzej Szlauer – urodzony w 1961 r., mieszkaniec Ochab Wielkich. Jest członkiem OSP Ochaby od 1978 roku. W tym czasie pełnił i pełni odpowiedzialne funkcje. Przez 17 lat pełnił funkcję sekretarza, a następnie prezesa OSP – przez 10 lat. Obecnie jest członkiem komisji rewizyjnej oraz członkiem podziału bojowego. Przez ponad 40 lat wielokrotnie uczestniczył w akcjach gaśniczych, powodziowych, poszukiwawczo-ratowniczych. Przez kilka kadencji był członkiem Rady Sołeckiej Wsi Ochaby.

Jest pomysłodawcą i współorganizatorem wielu imprez organizowanych przez OSP i radę sołecką, takich jak: strażackie świniobicie, kolejne jubileusze OSP, odnowienie sztandaru OSP, Ochabskie Papaje, Spotkania z tradycją, Ochaby – jesteśmy widoczni – Szlakiem zabytków. Za swoją działalność zawodową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany i nagradzany między innymi; Zasłużony dla Województwa Bielskiego, Odznaka: strażak wzorowy, brązowym, srebrnym oraz złotym medalem za zasługi dla pożarnictwa i złotą, honorową odznaką PFHBiPM. Obecnie pełni także funkcję wiceprezesa zarządu gminnego oraz członka zarządu powiatowego OSP.

6. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Pierścica” wskazany został Stefan Krzempek (wnioskodawca: Rada Solecka Wsi Pierściec oraz Sołtys Wsi Pierściec Monika Szyndler)

Stefan Krzempek – urodził się 3 marca 1930 roku w Zarzeczcu, jako najmłodszy syn z szóstki dzieci Zuzanny i Franciszka. Dzieciństwo i młodość spędził w pięknej wiosce, ślub wziął z Cecylią Godziek w 1954 r. w Kościele Marki Bożej Śnieżnej, a wesele mieli „U Moryca”. Latem tamtego roku nie było już śladu po kościele i całej wiosce, gdyż rozpoczęło się wysiedlanie ludności i budowa na tym terenie Zalewu Goczałkowickiego. Rodzinie Krzepaków tymczasowo pozwolono mieszkać w swoim domku na skraju lasu, tuż pod kanałem i wałem zalewu, jednak warunki (wilgoć i częste zalewanie posesji) zmusiły rodzinę do poszukiwania nowego miejsca do życia. W 1976 r. kupili dom i gospodarstwa w Pierścicu i tam zaczęli na nowo układać sobie życie. Z powodu choroby serca Stefan po wielu latach pracy w czechowickiej kablowni przeszedł na rentę, a ponieważ nie mógł ciężko fizycznie pracować na roli miał sporo wolnego czasu. Zaczął poświęcać się pracy społecznej i temu co kochał nad życie – folklorowi Śląska Cieszyńskiego. Tak więc w 1980 r. związał się z powstałym w 1966 r. skoczowskim Zespołem Regionalnym „Senior”. 10 lat później objął jego kierownictwo. Opracował repertuar i wszystkie układy choreograficzne zespołu. Dzięki temu „Senior” wielokrotnie, z powodzeniem prezentował się m. in. w Katowicach, Kętach, Wodzisławiu Śl., Prudniku, Bielsku-Białej, Strumieniu, Szczyrku, Wiśle, Makowie Podhalańskim, Brennej, Żywcu. Repertuar opracowywany przez Stefana Krzempka sprawił, że kierowany przez niego „Senior” zdobył uznanie na ogólnopolskich przeglądach zespołów amatorskich w Rzeszowie, Szubinie i Bydgoszczy. Wypracowane jego staraniem walory artystyczne zespołu dostrzeżono także na Przeglądzie Zespołów Artystycznych w Zebrzydowicach oraz na Przeglądzie Zespołów Folklorystycznych w Brennej, gdzie uhonorowany został wyróżnieniem i trzecią lokatą. Kierownik Krzempek wraz z członkami zespołu opracowali ponad 100 piosenek ludowych, 12 tańców oraz kilkanaście inscenizacji związanych z lokalnymi obrzędami. Bez osobistego zaangażowanie kierownika i ogromnej pracy, jaką włożył w kształtowanie wizerunku artystycznego „Seniora”, zespół nie odniósłby aż tylu sukcesów, nie rozwijałaby się kultura ludowa gminy Skoczów.

Jako kierownik zespołu regionalnego i sołtys wsi ściśle współpracował z pierściecką szkołą podstawową i przedszkolem. W 1987 roku nauczyciel muzyki p. Franciszek Cebula założył w szkole zespół regionalny. Program i repertuar zespołu dziecięcego pomagali przygotowywać członkowie zespołu „Senior”, którzy dla młodych artystów byli wzorem do naśladowania. Uczniowie postanowili niejako kroczyć drogą starszych, a dla odmiany przyjęli nazwę „Junior”. Kierownika Krzempka ogromnie cieszyło, że może ich wspierać, a dzieci chcą poznawać tradycje, kulturę swoich dziadków. W rozwijaniu pierścieckiego „Juniora” służył radą i pomysłami.

Dziesięć lat po osiedleniu się w Pieścicu w 1986 r. Stefan Krzempek został wybrany sołtysem wsi. Ustępujący z powodu choroby sołtys Kobza zaproponował jego kandydaturę, a dla Stefana to był zaszczyt, że jest tu jeszcze „nowy”, a ludzie już mu zaufali i zaakceptowali.

Od początku było to praca społeczna, bez wynagrodzenia, dopiero przez kilka ostatnich lat sołtys otrzymywał niewielką dietę. W tamtych latach prawie wszystkie podatki ludzie wpłacali u sołtysa, nie było popularnych kont bankowych, przyjmował więc też wpłaty na spółkę wodną, wydawał „paszporty” dla zwierząt. „Biuro” miał w domu, w kuchni pod oknem ustawione duże biurko i krzesło (w Pieścicu nie było żadnej sołtysówki czy innego lokalu). Przez dom codziennie przewijało się mnóstwo ludzi, drzwi się nie zamykały. W okresie jego sołtysowania w Pierścicu zawiązały się komitety budowy gazociągu i wodociągu, w których z racji funkcji czynnie uczestniczył. Zorganizował wiejskie dożynki w Pierścicu, na przejazd korowodu udało się wykonać i utwardzić nawierzchnię ul. Spacerowej. Za jego kadencji wyasfaltowano wiele dróg, wykonano oświetlenie głównej ulicy, do dziś wielu starszych mieszkańców wspomina, że za sołtysa Krzempka wreszcie mieli jak dojechać do domu, „po równiej ceście”. Nie posiadał samochodu, więc wsiadał na swój czerwony rower, jeździł po wsi, doglądał wszystkiego, z każdym przemówił i na ławce przed domem posiedział, co wspomina wielu pierściczanie. Przez wiele lat był także członkiem wspierającym Ochotniczej Straży Pożarnej w Pierścicu. Stefan Krzempek ponadto wiele lat pracował społecznie w parafii św. Mikołaja, jako palacz w kościelnym piecu węglowym.

Z żoną Cecylią przez całe lata opiekowali się kamiennym przydrożnym krzyżem, stojącym na rozstaju dróg do Zaborza i Iłownicy (remontowali, malowali kamień i ogrodzenie, sadzili kwiaty, ozdabiali, dbali o teren wokół).

Sołtysem Stefan Krzempek był przez 12,5 roku, niestety pogarszający się stan zdrowia spowodował, że nie mógł już dalej wypełniać swoich obowiązków.

W czasie kiedy nadawano w Pierścęcu nazwy ulic, droga przy której mieszkał – były już wtedy sołtys Krzempek – została nazwana Sołecką. Dla niego był to wyraz uznania i szacunku. Zmarł 14 lutego 2013 roku, miał 83 lata, pozostawił 2 córki, 2 synów i 12 wnuków, 12 prawnuków, których bardzo kochał i od najmłodszych lat uczył folkloru i zamięłowania do pieśniczek i tańca.

Sołtys i Rada Sołeczka Pierścęca wnoszą o pośmiertne nadanie tytułu „Zasłużony dla Pieścęca” w roku 2020 dla Stefana Krzempeka.

7. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużony dla Pogórza” wskazany został Ignacy Czader (wnioskodawca: Sołtys Wsi Pogórze Mariusz Rodenko)

Ignacy Czader – urodzony w 1962 r. Proboszcz Parafii NMPKP w Pogórzu, Dziekan Dekanatu Skoczowskiego, opiekun duchowny mieszkaneł PDPS w Pogórzu. Organizator wykładów, katechez dla dorosłych. Zaangażowany w działalność misyjną, organizator zbiórek na zakup transportu dla misjonarzy. Utworzył w naszym sołectwie ośrodek w którym odbywają się szkolenia, warsztaty dla nauczycieli, dyrektorów szkół oraz kapłanów i katechetów. Wybudował w naszej miejscowości bibliotekę z nowoczesnym wyposażeniem. Organizator spotkań dla starszych i chorych mieszkańców, współorganizuje spotkania opłatkowe dla seniorów. Organizator koncertów muzyki poważnej i śpiewu chóralnego, a także występów teatralnych. Organizator koncertów, propagator kultury Śląska Cieszyńskiego m. in. prezentowanej podczas festynów rodzinnych oraz podczas Pogórskiego Kołędowania w naszej miejscowości. Wspiera oraz współpracuje ze wszystkimi organizacjami w naszej miejscowości. Przez swoją otwartość dla ludzi oraz umiejętność łagodzenia i rozwiązywania problemów zyskał zaufanie naszych mieszkańców. Swoją postawą oraz zaangażowaniem w życie społeczne i duchowe wspiera nie tylko mieszkańców naszej miejscowości, ale całej gminy i powiatu. Pomysłodawca „Rocznych skarbon na misje”. Propagator misyjnego kołędowania dzieci. Organizuje Diecezjalne dni skupienia czcicieli Matki Bożej Pompejańskiej oraz Msze Święte o Uzdrawienie Duszy i Ciała.

Założyciel Charytatywnego Stowarzyszenia „IGNIS”. Organizator wielu działań charytatywnych za rzecz dzieci i młodzieży z ubogich rodzin oraz specjalnej troski, również zza wschodniej granicy m. in. z Mołdawii, Ukrainy, Białorusi i Rosji. Współzałożyciel Stowarzyszenia „Śląski Bank Żywności”. Jako proboszcz wspiera, oraz udziela pomocy mieszkańcom na leczenie, rehabilitację oraz zakup leków. Wspiera osoby i rodziny będące w trudnej sytuacji materialnej i życiowej. Pomysłodawca „Rocznych Skarbon Miłosierdzia”, przeznaczonych na zakup sprzętu rehabilitacyjnego, organizuje kolonie dla dzieci. Przy wsparciu mieszkańców pomaga przy budowie kościoła w miejscowości Zimna Woda koło Lwowa. Utworzył wypożyczalnię sprzętu rehabilitacyjnego dla chorych z powiatów: cieszyńskiego, bielskiego oraz żywieckiego.

Posiadane odznaczenia:

- wyróżnienie Wojewody Warszawskiego za utworzenie i prowadzenie świetlicy „Uśmiech dziecka” w Błoniu k/Warszawy;
- wyróżnienie MRPiPS za prowadzenie ośrodka usamodzielnienia życiowego;
- nagroda Starosty Bielskiego im. Ks. Józefa Londzina za działalność społeczną;
- nagroda Zarządu Powiatu Cieszyńskiego im. Ks. L. Szersznika – ochrona dziedzictwa kultury;
- Złota Odznaka Honorowa za Zasługi dla Województwa Śląskiego;
- Brązowy Krzyż Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej;
- Medal Komisji Edukacji Narodowej za zasługi dla oświaty;
- Order Stowarzyszenia Pomocy Osobom Niepełnosprawnym „Serce Dziecka”.

8. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużonego dla Wilamowic” wskazany został Janusz Wigłasz (wnioskodawca: Rada Sołecka oraz Sołtys Wsi Wilamowice Ryszard Drózd)

Janusz Wigłasz – urodzony w 1959 r., mieszkaniec Wilamowic. Ukończył szkołę zawodową w Skoczowie. Od 1979 roku pracował w Fabryce Samochodów Małolitrażowych w Zawodowej Straży Pożarnej w Skoczowie, a następnie w Teksid Iron Poland Sp. z o.o. Od 2002 roku rencista. W 2000 roku wstąpił do Ochotniczej Straży Pożarnej w Wilamowicach. W 2002 roku wybrany do zarządu, w którym piastował funkcję gospodarza do 2017 r. Będąc gospodarzem OSP czuwał nienagannie nad porządkiem w środku oraz wokół strażnicy. Brał udział przy budowie ławek oraz ogrodzenia.

W 2019 r. podczas budowy wiaty w Wilamowicach to m. in. Janusz Wigłasz odmalował elewację budynku świetlicy wiejskiej oraz pomagał przy budowie chodników wokół wiaty. Prace te wykonane były w czynnie społecznym. Od wielu lat jest etatowym wędzarem wędlin do grochówki, która gotowana jest na festyny oraz Bieg Niepodległości w Skoczowie. Na festynach jego funkcja to obsługa grilla i kuchni polowej. Wystarczy jeden telefon, a on zawsze przychodzi z pomocą.

Janusz – dziękujemy i byle tak dalej.

9. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużonego dla Wiślicy” wskazana została Elżbieta Swoboda (wnioskodawca: Rada Sołecka Wsi Wiślica)

Elżbieta Swoboda – urodzona w 1945 r., mieszkanka Wiślicy, która aktywnie angażuje się w życie społeczne. W latach 1985-2007 członkini Rady Sołeckiej Wsi Wiślica, gdzie pełniła funkcję skarbnika. Z ramienia rady sołeckiej prowadziła funkcję gospodarza Domu Ludowego oraz dwóch mieszkań przy nim (w tym czasie wykonywane były liczne remonty np.: wymiana okien, drzwi, wymiana ogrzewania na gazowe). Wyremontowana została również stara strażnica, która służyła jako zaplecze przy imprezach plenerowych.

W latach 1988-2009 przewodnicząca Koła Gospodyń Wiejskich w Wiślicy, które liczyło 65 członkiń i prężnie działało, zdobywając wiele dyplomów i odznaczeń.

Od 1995 roku aktywnie uczestniczyła w staraniach o pozyskanie działki od Skarbu Państwa na boisko sportowe. W latach 1996-1998 wybudowano boisko i oddano go sportowcom. W sierpniu 1998 roku rozpoczęła się budowa kaplicy w Wiślicy, trwająca 6 lat. Przez ten czas prowadziła na bieżąco kronikę budowy z postępującymi pracami. W 2004 roku Kaplicę poświęcono.

10. We wniosku o przyznanie tytułu „Zasłużonego dla Skoczowa” wskazany został Roman Kohut (wnioskodawca: Burmistrz Miasta Skoczowa Mirosław Sitko)

Roman Kohut – urodzony w 1975 r., zamieszkały w Skoczowie. W 1991 roku wstąpił do Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej przy OSP Skoczów, gdzie reprezentował jednostkę na turniejach wiedzy pożarniczej na szczeblach miejsko-gminnych i rejonowych w Bielsku-Białej, osiągając na nich czołowe miejsca oraz w zawodach sportowo-pożarniczych. Zaangażowany przez członków zarządu zaczął kultywować skoczowską tradycję „wodzenia Judosza”, co czyni do dnia dzisiejszego i przekazuje ją następnym pokoleniom młodych strażaków. Po uzyskaniu pełnoletniości 13 stycznia 1994 r. został członkiem czynnym jednostki, na podział bojowy został wpisany w 1996 roku, gdy kończył w styczniu kurs I stopnia, następnie w maju został skierowany na kurs dowódców sekcji, a w październiku ukończył kurs naczelników OSP. Od tego czasu aktywnie uczestniczy w działaniach ratowniczo-gaśniczych. W roku 1996 został członkiem zarządu i objął funkcję skarbnika jednostki. Chcąc rozwijać swoją jednostkę wspólnie z zastępcą naczelnika założył sekcję pletwonurków, wciągając w to działanie pozostałych członków OSP. Rozwijając sekcję nurków reprezentował dwa lata z rządu woj. bielskie na ogólnopolskich zawodach strażaków pletwonurków w Bydgoszczy i Olsztynie. Od roku 2002 zostaje zastępcą naczelnika.

Rozwijając się w straży w 1995 roku został honorowym dawcą krwi, propagując tę ideę wśród członków swojej jednostki, co pozwoliło na organizowanie akcji krwiodawstwa przed remizą OSP.

Jednostka OSP Skoczów w 2005 roku nawiązuje współpracę ze sztabem Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, a Roman Kohut został odpowiedzialnym za sztab w jednostce z ramienia OSP. Współpraca nadal trwa, rozwijając się – od pięciu lat jednostka organizuje z tej okazji MOTO WOŚP.

WILAMOWICE
Urząd Miejski w Wilamowicach

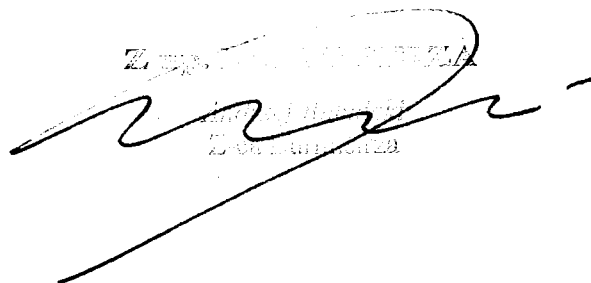
10.10.2019

W roku 2006 został członkiem oddziału miejsko-gminnego w Skoczowie i objął w nim funkcję Komendanta Miejsko-Gminnego, a następnie został członkiem prezydium oddziału powiatowego w Cieszynie. Po śmierci naczelnika w 2009 r. objął tę funkcję i pełni ją do teraz. Pełniąc funkcję naczelnika stara się o polepszenie wyposażenia jednostki w nowe samochody pożarnicze. Przyniosło to efekt już w 2011 roku. Jednostka wymieniła wysłużonego Żuka na samochód Citroen Jumper, a parę miesięcy później przekonał zarząd o potrzebie zakupu samochodu operacyjnego do jednostki. W latach 2011-2016 został wiceprezesem zarządu powiatowego w Cieszynie, a w następnej kadencji pozostał członkiem prezydium tegoż zarządu. W zarządzie powiatowym pełnił również funkcję przewodniczącego komisji do spraw młodzieży, przenosząc to również na szczebel miejsko-gminny, co zaowocowało stworzeniem manewrów medycznych dla członków MDP, z jednostek działających na terenie gminy Skoczów.

W międzyczasie w roku 2014 uzyskał tytuł sędziego zawodów sportowo-pożarniczych OSP. Nadal starał się rozwijać swoją jednostkę i otworzyć ją na nowe wyzwania, stojące przed strażami pożarnymi, zakupując namiot pneumatyczny do jednostki i starał się utworzyć jednostkę wsparcia logistycznego. W 2015 roku doprowadził do wymiany średniego samochodu ratowniczo-gaśniczego Star na nowy samochód marki Scania.

Aktywnie działa na polu współpracy z organizacjami pozarządowymi, instytucjami gminnymi i kościołami, działającymi na terenie gminy Skoczów. Aktywność ta sprawiła, że w 2014 roku zostaje radnym rady Miejskiej Skoczowa co umożliwiło mu dbanie o odpowiednie zabezpieczenie środków finansowych dla jednostek OSP w gminie. Za swoje zaangażowanie został odznaczony medalem brązowym, srebrnym i dwukrotnie złotym *Za zasługi dla pożarnictwa*, brązową odznaką *Zasłużony dla ochrony przeciwpożarowej* oraz *Srebrną odznaką honorową za zasługi dla województwa śląskiego*.

Za aktywność i ilość oddanej krwi odznaczony odznaką zasłużony dawca krwi stopnia trzeciego, drugiego i pierwszego.

Materiał zebrany i opracowany przez Biuro Promocji, Informacji i Turystyki Urzędu Miejskiego w Skoczowie

KIEROWNIK
Biuro Promocji, Informacji i Turystyki

Jan Stebel